universität innsbruck
Universitäts- und Landesbibliothek Tirol

Universitäts- und Landesbibliothek Tirol

Sūria wa-Falastin wa-garbi 'Arabistān ābidāt-i-atīgasy

Cemal Paşa

Berlin, 1918

Tafel 69: Baalbek. Umfassungsmauer des Heiligtums

urn:nbn:at:at-ubi:2-8659

لوحه ٦٩ – بعلبك. معبدك جدار محيطيسى.

بعلبك نامى، لبنان داخلنده (بقاع) دهكى (بعل) ك يعنى «وادئ محصولدار آلهنك» مقرى معناسنده اولوب بوراده عن اصل فنيكيه عائد اولديغى شبهه‌سز اولان بر مذهب موجود ايدى. يونانيلر بو الهه عبادت ايتمكه هر نقدر دوام ايتديلرسه‌ده (بعل) نامى كونش آلهى (هليوس) ه تحويل اولندى وبو موقعه دخى (هليوپوليس) ديندى. نهايت روماليلر بوراده‌كى مذهبى (ژوپيتر هليوپوليتانوس) مذهب واعتقادينه قلب ايتديلر. بونكله عين زمانده (مركور)، (وه‌نوس) و (باكوس) دخى تبجيل اولنمقده ايدى. ايمپراطور بيوك تئودوز [بعد الميلاد ٣٧٥—٣٩٥] بتون بو مذهبلرى ازاله ايدرك بيوك كونش معبدينك ايلريسنده وحوليده بركليسا تأسيس ايتدى. معبدك اشغال ايتديكى موقع عربلر زمانده قلعه اتخاذ ايدلمش وبو قلعه‌نك ديوارلرى بر چوق دشمن هجوملرينه مقاومت ايلمش ايدى. شكلمز بونده قوللانلمش اولان مهور بيوك طاشلرى كوسترمكده‌دركه بونلردن آشاغى طبقه‌ده كيلر ٩ مترو طولنده، يوقارى طبقه‌ده كيلر ايسه ١٩ مترودن فضله بر اوزونلقده، و ٤,٣٤ مترو ارتفاع ايله ٣,٦٥ مترو قالينلغنده‌در. ايمپراطور ايكنجى و يلهلمك امر وتنسيبى اوزرينه آلمان حفرياتى ١٩٠٠ دن ١٩٠٤ سنه‌سنه قدر اداره ايتمش اولان پروفسور (پوخ شتاين) بوبابده شويله يازييور: «بوقدر جسيم طاشلرى طاش اوجاقلرندن چيقاره‌رق بورايه نقل ايتمك، يوقارى قالديرمق، بودرجه امنيت ومتانتله اونلرى بورايه يرلشديرمك وبتون بونلرى يالكز مقاره، مانيوه‌له، چيقريق، پالانقه. سطح مائل كبى وسائطله برده عظيم برصبر وثبات ايله اجرا ايتمك روما مهندسلرينك بعلبكده‌كى اجراآتنك حيرتبخش اولانلرندن معدود اولسه يرى واردر». بيوك كونش معبدينك شكلده كورلن ستونلرى ١٩ مترو ارتفاعنده اولوب ستون كوودەلرى يكپاره‌در و ٢,٢٠ مترو قطرنده‌درلر.

Tafel 69. **Baalbek.** Umfassungsmauer des Heiligtums. Aufnahme der Kgl. Preußischen Meßbildanstalt.

Der Name Baalbek bedeutet den Sitz des »Baʿal der Beḳâʿ«, des »Gottes des fruchtbaren Tales«, und sein Kult ist zweifellos ursprünglich phönikisch gewesen. Die Griechen setzten den Gottesdienst fort, jedoch wurde der Name Baals in den des Sonnengottes Helios verwandelt, und der Ort selbst hieß Heliopolis. Die Römer endlich verwandelten den Kult in den des Jupiter Heliopolitanus. Daneben wurden die Gottheiten Merkur, Venus und Bacchus verehrt. Der Kaiser Theodosius d. Große (375—395 n. Chr.) zerstörte die Kulte und errichtete im Hofe vor dem großen Sonnentempel eine Kirche. In arabischer Zeit diente der Tempelbezirk als Festung, deren gewaltige Mauern vielen feindlichen Angriffen widerstanden haben. Unsere Tafel zeigt die berühmten großen Steine, von denen die der unteren Schicht 9 m lang sind, die der oberen Schicht sind länger als 19 m bei 4,34 m Höhe und 3,65 m Dicke. Professor Otto Puchstein, welcher in den Jahren 1900—1904 die deutschen Ausgrabungen, welche auf Befehl Kaiser Wilhelm II. gemacht wurden, leitete, schreibt darüber: »So kolossale Steine aus dem Steinbruch hierher zu transportieren, auf die Höhe zu heben und so sicher zu versetzen, und das alles nur mit Hilfe von Rollen, Hebeln, Winden, Flaschenzügen, schiefen Ebenen und — unendlicher Geduld, ist eine erstaunliche Leistung der römischen Ingenieure in Baalbek.« Die im Hintergrund sichtbaren Säulen des großen Sonnentempels sind 19 m hoch, und die Schäfte bestehen aus einem Stück und haben 2,20 m Durchmesser.

Ein großes Prachtwerk über die deutschen Ausgrabungen in Baalbek ist in Vorbereitung. Bis zu seinem Erscheinen unterrichtet man sich am besten über die Ergebnisse aus dem von Otto Puchstein verfaßten »Führer durch die Ruinen von Baalbek«, nebst einem besonderen »Album« mit den Hauptansichten, sowie aus Puchsteins Berichten im Jahrbuch des Kaiserlich Deutschen Archäologischen Instituts Bd. XVI, 1901 S. 133—160 und Band XVII 1902 S. 87—124. Zur Geschichte von Baalbek vgl. den Aufsatz von Hermann Winnefeld im »Rheinischen Museum für Philologie« N. F. Bd. 69, 1913 S. 139 ff.